N°. 280. 1851.

NEDERLANDSCHE STAATS-COURANT.

JE MAINTIENDRAI.

De prijs dezer Courant, franco per post, is f 24 in het jaar, f 6 in de 3 maanden, en 25 cents voor afzonderlijke nommers.

WOENSDAG 26 NOVEMBER.

De prijs der advertentien is 15 cents voor den regel bij iedere plaatsing, buiten de zegelgelden en briefporten.

NEDERLANDEN.

(Staatsblad n°. 145.) *BESLUIT van den 15den November 1851, houdende vernietiging der verordening* tot maintien der markt- en veerschepen, diligences en postwagens, *door den raad der gemeente* Rotterdam, *den 27sten September 1824 vastgesteld.*

WIJ WILLEM III, BIJ DE GRATIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE-NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG, ENZ., ENZ., ENZ.

Op het rapport van Onzen Minister van Binnenlandsche Zaken, van den 30sten October 1851, n°. 124, 2de afdeeling, waarbij de vernietiging eener verordening *tot maintien der markt- en veerschepen, diligences en postwagens*, door den Raad der gemeente *Rotterdam*, den 27sten September 1824 vastgesteld, wordt voorgedragen;

Overwegende, dat bij deze verordening op eene boete van f 50 wordt verboden het aanleggen of gereed houden van vaartuigen of rijtuigen, om daarmede verzamelde vrachten te vervoeren naar plaatsen, waarop geregeld markt- en veerschuiten varen of postwagens rijden, tenzij men daartoe van de bevoegde magt vergunning mogt hebben verkregen;

dat volgens art. 2 der wet van 21 Mei 1819 (*Staatsblad* n°. 34), de houder van een patent de bevoegdheid heeft het daarin uitgedrukt bedrijf allerwege uit te oefenen, tenzij hem dit bij eene wet of eene door Ons goedgekeurde verordening bepaald of voorwaardelijk mogt zijn verboden;

dat in de tabel n°. 14 van die wet onder n°. 18 en 66 afzonderlijk worden opgenoemd de ondernemers van wagen en karrenvrachten tot vervoer van koopwaren, en de ondernemers van postwagens en openbare rijtuigen tot vervoer van reizigers;

dat de houders van zoodanige patenten in de uitoefening van deze bedrijven beperkt zijn door het reglement op de dienst der openbare middelen van vervoer te lande, goedgekeurd bij Koninklijk besluit van 24 November 1829 (*Staatsblad* n°. 73), waarbij het vervoer van reizigers en goederen *op vaste en gezette tijden* zonder verkregene vergunning wordt verboden;

dat men dus krachtens zijn patent bevoegd is reizigers en goederen te vervoeren werwaarts men wil, mits zulks niet op vaste en gezette tijden geschiede;

dat de verordening van *Rotterdam*, door in het algemeen het aanleggen of gereed houden van rijtuigen, om daarmede verzamelde vrachten te vervoeren zonder bekomene vergunning, te verbieden, eene bevoegdheid ontneemt, welke bij de wet is toegekend;

dat daarenboven het in lading leggen van *vaartuigen* tot vervoer van reizigers en goederen ter benadeeling van bestaande beurtveren, bij het slot van art. 2 van het Koninklijk besluit van 21 Augustus 1818 (*Staatsblad* n°. 33), is verboden, en de overtreding dezer bepaling, als overtreding van eenen algemeenen maatregel van inwendig bestuur, volgens art. 1 der wet van 6 Maart 1818 (*Staatsblad* n°. 12), strafbaar is;

dat derhalve de gemeenteraad van Rotterdam onbevoegd was tegen hetzelfde feit in zijne verordening straf te bedreigen;

Den Raad van State gehoord (advies van den 28sten October 1851, n°. 2);

Gelet op het nader rapport van Onzen voornoemden Minister, van den 11den dezer, n°. 154, 2de afd.;

Gezien art. 153 der gemeentewet;

Hebben goedgevonden en verstaan, de verordening tot maintien der markt- en veerschepen, diligences en postwagens, door den Raad der gemeente Rotterdam den 27sten September 1824 vastgesteld, als in strijd met de wet, te vernietigen.

Onze Minister van Binnenlandsche Zaken is belast met de uitvoering van dit besluit, hetwelk in het *Staatsblad* geplaatst en in afschrift aan den Raad van State medegedeeld zal worden.

's Gravenhage, den 15den November 1851.

WILLEM.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,

THORBECKE.

Uitgegeven den *vier en twintigsten* November 1851.

De Staatsraad, Directeur van het Kabinet des Konings,

A. G. A. VAN RAPPARD.

Bij besluit van 23 November jl., n°. 2, heeft Zijne Majesteit goedgevonden op de daartoe gedane verzoeken eervol ontslag te verleenen:

aan *K. J. Schiphorst*, als burgemeester en secretaris der gemeente Wijk;

aan *F. A. Gerdissen*, als secretaris der gemeenten Vierlingsbeek en Maashees c. a.

Bij besluit van 23 November jl., n°. 20, heeft Zijne Majesteit goedgekeurd de door de gemeenteraden van Beegden, Heel, Herten, Itteren, Meijel, Munstergeleen, Neerritter, Oirsbeek, Spaubeek en Ulestraten respectivelijk gedane benoemingen der burgemeesters *A. Verheggen*, *R. Smeerijns*, *M. S. Korsten*, *A. P. Schepers*, *R. van der Steen*, *J. M. Luijten*, *F. A. Linssen*, *J. Grutters*, *J. A. Eussen* en *J. F. Schoenmaeckers* tot secretarissen.

Bij besluit van 24 November jl., n°. 45, heeft Zijne Majesteit goedgevonden:

aan *A. A.* baron *van Hugenpoth*, op zijn verzoek, eervol ontslag te verleenen als burgemeester der gemeente Herwen en Aerdt.

Bij Zijner Majesteits besluiten van den 20sten November 1851, n°. 19, 20 en 21, zijn benoemd:

tot substituut-griffier bij de arrondissements-regtbank te Gorinchem, mr. *J. van Tienhoven*, thans procureur bij dezelve regtbank;

tot griffier bij het kantongeregt te Groenlo, *J. G. J. Moll*, thans plaatsvervanger van den kantonregter te Wychen en candidaat-notaris aldaar;

tot griffier bij het kantongeregt te Lochem, mr. *H. Engelberts*, advocaat te Zutphen.

Bij Koninklijk besluit van den 18den dezer, n°. 5, is de gepensionneerde luitenant ter zee van de 1ste klasse *J. Chalmers Hoynck van Papendrecht*, met den laatsten December 1851, eervol ontslagen uit de betrekking van onder-inspecteur over het loodswezen, de betonning, bebakening en verlichting in het 3de district en krachtens § 2 *a* van artt. 33, 34 en 36 van de wet van 28 Augustus 1851 (*Staatsblad* n°. 126), ter zake van langdurige dienst, op pensioen gesteld, onder toekenning van een jaarlijksch pensioen van f 1000, krachtens artt. 20 en 21 van de wet van gelijke dagteekening (*Staatsblad* n°. 127), en met den eersten Januarij aanstaande de betrekking van onder-inspecteur over het loodswezen, de betonning, bebakening en verlichting in het 3de district, standplaats Willemsoord, opgedragen aan den luitenant ter zee der 1ste klasse *J. D. Wolterbeek*, thans voorloopig daarmede belast.

De Minister van Financien, overeenkomstig de magtiging van Zijne Majesteit en krachtens art. 1 der wet van den 18den Junij 1851 (*Staatsblad* n°. 65), en gelet hebbende op zijne aankondiging van den 27sten Junij jongstleden, waarbij reeds zijn opgeroepen de Schatkistbiljetten, vervallen den 1sten Augustus aanstaande,

Maakt bekend, dat alle Schatkistbiljetten, daargesteld volgens de wet van den 28sten April 1834 (*Staatsblad* n°. 14), *op den verschijndag der rente* aflosbaar zijnde, de houders derzelve mitsdien bij deze worden opgeroepen, om *op* of na de *respective* verschijndagen, van 1 September dezes jaars af, dezelve schatkistbiljetten aan te bieden ter aflossing, ten kantore van een der betaalmeesters te *Amsterdam*, *Rotterdam* of in de hoofdplaatsen der provinciën, om aldaar het kapitaal te gelijk met de renten te ontvangen; — zullende voor kapitaal en twaalf maanden renten, op den rug der biljetten voldaan moeten worden geteekend, en geene verdere renten daarop worden betaald.

's Gravenhage, den 22sten Julij 1851.

De Minister voornoemd,

VAN BOSSE.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

RUSLAND.

Den 13den dezer is de eerste trein met reizigers langs den ijzeren weg van St. Petersburg naar Moskou vertrokken. Voortaan zullen dagelijks uit de beide hoofdsteden twee treinen voor reizigers en vier treinen voor pakgoederen vertrekken, welke den afstand van 674 werst zullen afleggen: de eerste in 18, de tweede in 48 uren. Elke 75 werst zullen de locomotief en de conducteur verwisseld worden. Langs den weg is een dubbele telegraaph aangelegd, de eene voor de correspondentie van het gouvernement en van bijzondere personen, de andere, uitsluitend voor de spoorwegdienst.

ITALIE.

De Sardinische kamer van afgevaardigden heeft den 10den dezer hare werkzaamheden hervat. Reeds in deze eerste zitting, heeft de bekende afgevaardigde Brofferio aangekondigd, dat hij het ministerie den volgenden dag omtrent verscheiden onderwerpen zou interpelleren.

— Volgens een officieel berigt uit Napels van den 6den dezer, heeft de Koning wederom aan een vrij groot aantal wegens politieke of gemeene misdrijven veroordeelde personen, kwijtschelding van de hun door den regter opgelegde straf verleend; daaronder zijn drie ter dood veroordeelden.

— Een berigt uit Parijs van eergisteren houdt in, dat aldaar de tijding ontvangen is van de ontdekking eener uitgebreide politieke zamenzwering te Florence.

DUITSCHLAND.

Volgens berigten uit Hannover, door de *Kölnische Zeitung* medegedeeld, heeft de Koning bij besluit van den 22sten dezer het ministerie Münchhausen ontslagen en een nieuw bewind benoemd, aan het hoofd waar-

van de vroegere minister von Schele, als voorzitter van den raad en minister van buitenlandsche zaken staat, en hetwelk voorts zamengesteld is uit de heeren von Borries, als minister van binnenlandsche zaken, von Windthorst, voorzitter der tweede kamer, als minister van justitie, den procureur-generaal Bacmeister, als minister van eeredienst, en den generaal von Brandis, als minister van oorlog, zijnde er nog geen minister van finantien benoemd. Het berigt zegt dat deze plotselinge verandering over het algemeen een zeer ongunstigen indruk heeft gemaakt; men verwachtte dat het nieuwe ministerie in het staatkundige meer naar de zijde van Oostenrijk zou overhellen, en dat de invloed daarvan zich al dadelijk zou doen gevoelen met opzigt tot de nog aanhangige ontwerpen van reorganisatie der staatsinstellingen en tot het onlangs met Pruissen namens de tolvereeniging gesloten verdrag.

— De Hamburger bladen berigten dat den 20sten en 21sten dezer de telegraaph aanhoudend in werking is geweest, om berigten van den bevelhebber der in Holstein liggende Oostenrijksche troepen naar Weenen en de antwoorden daarop over te brengen. Men bragt daarmede de omstandigheid in verband dat te Hamburg eenige zwaargeboeide personen uit Rendsburg aangebragt waren, alwaar het Hongaarsche regement Schwarzenberg in bezetting ligt, en beweerde dat in Rendsburg onder anderen een door Kossuth uit Londen afgezonden agent gevat was, bij wien men papieren in beslag genomen had, waardoor het bestaan van eene zamenzwering, die zich over de geheele Oostenrijksche monarchie, en tot in Italie uitstrekte, aan het licht gekomen was.

SPANJE.

Den 18den dezer heeft de kamer van afgevaardigden de beraadslaging over de haar gedane wetsvoorstellen betreffende het nieuwe concordaat met den Roomschen Stoel, begonnen. De tot radicale beginselen overhellende leden hebben groote bezwaren daartegen ingebragt; zij beweerden dat het gouvernement aan de verlangens van Rome meer ingewilligd heeft, dan met de regten der Spaansche kerk, en met de waardigheid der natie bestaanbaar is. Het ministerie rekent echter in deze zaak op den bijstand der volksstemming in een nog zoo geheel katholiek land, en ook op den bijstand van vele leden der gematigde partij, die op een zoodanig punt het volksgevoel niet willen kwetsen om het ministerie een slag toe te brengen.

FRANKRIJK.

Daar de heer Blondel geweigerd had de portefeuille van finantien te aanvaarden, die hem bij het besluit tot vorming van het tegenwoordige ministerie zonder zijne voorkennis opgedragen was, bestond er nog eene vacature in het kabinet. Velen verwachtten dat de President der republiek daarvan gebruik zou maken om een of anderen staatsman van meer naam en geoefendheid, dan de meeste zijner tegenwoordige ministers, in het kabinet te brengen, en men dacht dat dit hem na den voor zijne zaak en voor het gouvernement gunstigen uitslag van eenige gewigtige stemmingen der wetgevende vergadering, niet meer zoo moeijelijk, als vóór de hervatting harer zittingen zou vallen.

Deze verwachting is echter niet bewaarheid. Het regeringsblad van gisteren bevat een besluit van den President, waarbij de heer Casabianca, thans minister van koophandel, tot minister van finantien wordt benoemd, en een tweede besluit waarbij aan den heer Lefebvre-Duruflé, lid der wetgevende vergadering, de portefeuille van koophandel wordt opgedragen. De berigten doen opmerken, dat hetgeen waardoor de heer Casabianca zich bij het publiek tot nog toe heeft bekend gemaakt, niet bijzondere kennis van finantiele of van handelsaangelegenheden is, maar persoonlijke verknochtheid aan den President der republiek. De heer Lefebvre-Duruflé, dus schrijft men, behoort tot die leden van de wetgevende vergadering, welke vooral orde en bestendigheid beoogende, als eenigen weg daartoe de verheffing van den heer Lodewijk Napoleon tot duurzamer gezag wenschen; hij heeft soms blijken gegeven van zelfstandig onderzoek der vraagstukken betreffende handelszaken en de volkshuishouding in het algemeen, doch stond tot nog toe op het politiek tooneel meer op den achtergrond.

— De uitslag van het voorloopig onderzoek der door den staatsraad opgestelde voordragt tot regeling van de verantwoordelijkheid der staatsdienaren (zie ons nommer van gisteren) schijnt onder de voorstanders van het bewind vrij wat bezorgdheid te verwekken, te meer daar het moeijelijk valt de overeenstemming te betwisten van de bepalingen dier voordragt met de constitutie, althans met hare uitdrukkelijke voorschriften; alleen is aan die zijde beweerd, dat het grondbeginsel der geheele Fransche staatsinrigting, de volkssouvereiniteit, aangetast wordt door alles wat strekt om de kiezers te beletten bij de presidentskeuze hunne stem op den heer Lodewijk Bonaparte uit te brengen, zoo deze hun de geschiktste persoon voor de leiding van het bestuur toescheen.

De *Constitutionnel* zegt dat de wetgevende vergadering, door nu weder een op slooping van het staatsgebouw uitloopend wets-ontwerp goed te keuren, het er als het ware op toelegt om de parlementaire staatsinrigting bij de natie gehaat te maken, en vervolgt dan aldus: » Van de 15 leden der commissie, die over het wets-ontwerp op de verantwoordelijkheid rapport moet uitbrengen, behooren veertien tot eene coalitie van mannen van allerlei kleur, maar allen bittere vijanden van het uitvoerend gezag. Orleanisten, legitimisten, fusionisten, gematigde republikeinen, berglieden, socialisten, al deze partijen bedwingen voor een oogenblik haren onderlingen haat om een ergerlijk verbond tegen het gouvernement te sluiten. Men zal dan nu ook wel niet weder durven zeggen, dat het de voorstanders der voordragt om handhaving van eenig beginsel te doen is. En deze nieuwe coalitie heeft dit bijzondere, dat thans voor de eerste maal de staatsraad met de wetgevende vergadering, waarvan hij het uitvloeisel is, tegen de regering zamenspant.

» De voordragt bestaat uit een groot aantal artikels; doch daaronder is slechts één, waarop de coalitie prijs stelt, de strafbepaling namelijk voor het geval dat de President der republiek tot schending van art. 45 der constitutie, dat is tot zijne eigene herkiezing, uitlokt.

» Door rust en orde te herstellen, door eene verlaging der grondbelasting te bewerken, door herstelling van het algemeen stemregt, door splitsing en verzwakking van het leger, den steun der maatschappij, te verhoeden, daardoor lokt de President de natie uit om hem te herkiezen. Ziet, dat is de eigenlijke misdaad van den President, dat is zijn hoogverraderlijke toeleg; daarom ziet men zoovelen, die elkander haten, tegen hem zamenspannen. Doch laat hen zooveel gevallen van verantwoordelijkheid opnoemen, als hun lust; zoolang zij daaronder de weldaden eener wijze regering niet durven opnemen, heeft hunne tegenpartij niets te duchten.

» Het wets-ontwerp zelf is dan ook slechts een middel om het regt der wetgevende vergadering tot onmiddellijke inroeping der gewapende magt weder ter sprake te brengen: een regt hetwelk door de vergadering zelve in een harer tusschentijden van ongekrenkt oordeel, in een harer dagen van regtvaardigheid, gewraakt is geworden."

Het door de regering voorgedragen wets-ontwerp tot bekrachtiging der gedurende de schorsing der zittingen door den President genomen besluiten om de departementen van de Nièvre, de Cher en de Ardèche in staat van beleg te stellen, ontmoet bij het voorloopig onderzoek meer tegenstand dan men verwacht had. Zaturdag jl. heeft de commissie op nieuw den minister van binnenlandsche zaken en dien van justitie gehoord, en mededeeling van een aantal bewijsstukken gevraagd. Aan de zijde der regering meent men echter op de aanneming van het ontwerp te mogen rekenen.

— In Mei 1836 werd bij eene wet de loterij afgeschaft als eene onzedelijke inrigting, die het volk leerde van het toeval te hopen, wat elk alleen van eigen arbeid moest verwachten, en de hulpmiddelen waarmede bij spaarzaamheid en vlijt welstand te verkrijgen was, door het kansspel te verkwisten. Bij uitzondering werd evenwel het houden van loterijen tot bevordering van weldadige doeleinden of tot aanmoediging der kunsten, mits na verkregen magtiging van het gouvernement, veroorloofd. Deze waarborg is, naar veler oordeel, niet genoegzaam gebleken door hetgeen in de laatste tijden voorgevallen is. In een jaar tijds werd magtiging gevraagd voor loterijen ten gezamenlijken bedrage van niet minder dan 543 millioen franken; verscheidene aanvragen werden door het gouvernement ingewilligd, en men zag weder al de verderfelijke werking van het kansspel, verergerd door het gemis aan genoegzame officiele waarborgen tegen oneerlijk beheer. Deswege is door eenige leden der vergadering een wets-voorstel ingediend, inhoudende dat tot de bij de wet van 1836 niet verboden loterijen geene vergunning dan bij besluit van den President der republiek en op aanbevelend advies van den staatsraad, mag verleend worden, ingeval die loterijen over een kapitaal van meer dan 20,000 fr. loopen. De commissie van voorloopig onderzoek heeft eenstemmig aan de vergadering de overweging van dit voorstel aanbevolen: zij zou — gelijk in haar rapport gezegd wordt — het volstrekte verbod van alle mogelijke loterijen aangeraden hebben, doch werd daarvan alleen teruggehouden door het denkbeeld, dat dan de arme zou boeten voor de handelingen van speculanten en zwendelaars.

— Men leest in eenige der Parijsche bladen het volgende berigt: » Men acht het zeker, dat het tegenwoordige Fransche ministerie voornemens is aan Griekenland in de worsteling tegen de eischen van Engeland, die weder met nieuwen aandrang zijn ingebragt, eenen ijverigen bijstand te bieden, als in het vorige jaar toen de heer de Lahitte minister van buitenlandsche zaken was, geschied is. Ondersteuning van Griekenland is geen denkbeeld van een of ander voorbijgaand bewind, maar een denkbeeld van den President der republiek en een beginsel der Fransche staatkunde. Reeds is aan den admiraal Romain-Desfossés, die over het Fransche eskader in de wateren der Levant bevel voert, last gezonden, ten allen tijde omstreeks den Piraeus eene genoegzaam sterke magt vereenigd te houden. Aan den Franschen gezant te Athene zijn instructien in denzelfden geest gezonden."

— De verkiezing van een lid der wetgevende vergadering te Parijs, die in het laatst dezer maand moet plaats hebben, veroorzaakt nog toe weinig beweging onder de bevolking. De revolutionaire partij verkondigt dat zij aan geene verkiezing zal deelnemen, zoolang het algemeen stemregt niet hersteld is, en onder de partij der Bonapartisten zijn er die om dezelfde reden onthouding aanraden. Evenwel is van de bepaling dat gedurende veertien dagen vóór elke verkiezing, kiezersbijeenkomsten mogen gehouden worden, door eenige bekende woordvoerders der revolutionnaire partij gebruik gemaakt, om in eene der voorsteden eene club te openen, alwaar, onder voorwendsel van bespreking der te doene keuze, oproerige redevoeringen gehouden werden. Daar die club meer toeloop begon te trekken, is zij op last van den prefect van politie gesloten.

— Eergisteren zou te Parijs de plegtige uitreiking plaats hebben der ridderteekens en eereblijken aan de Franschen die zich bij de Londensche wereld-tentoonstelling het meest hebben onderscheiden. De President der republiek vervoegde zich met den minister van koophandel en den voorzitter der wetgevende vergadering, in het voor de plegtigheid bestemde local, en zou, naar men algemeen verwachtte, in zijne aanspraak eenige veelbeteekenende woorden over de politieke voorvallen van den dag invlechten. Doch het bleek dat de tot plaatsing der genoodigden gemaakte schikkingen geheel ondoelmatig waren, en de aandrang van het publiek was boven verwachting groot. Te midden van groote verwarring stond de President op, wenkte om stilte, en zeide: » Mijne heeren, daar ik u allen wensch te zien en van zoo nabij mogelijk, zal, dunkt mij, deze bijeenkomst moeten worden verschoven." Het publiek ging vervolgens uiteen, en de plegtigheid zal nu waarschijnlijk den 25sten dezer plaats hebben.

BELGIE.

Aan de zijde van het ministerie is men zeer tevreden over de aanneming door den senaat van het amendement van den heer Spitaels, waarbij de belasting der erfenissen in de regte lijn ten deele ingevoerd en het beginsel aangenomen is, en tevens aan de regering middelen gegeven worden om het finantieel evenwigt te herstellen en om in 1852, bij den mogelijken stilstand van vele andere bedrijven, de menigte met een stelsel van openbare werken, die meerendeels reeds lang wenschelijk waren, bezig te houden. Men ziet in de aanneming van het beginsel der belasting op de erfenissen in de regte lijn, eene zege van der liberale regeringsbeginsels en van den vooruitgang.

Daarentegen mishaagt het besluit des senaats zelfs aan die organen der oppositie, welke, voor hunne eigene partijbelangen de aftreding van het liberale bewind thans nog niet bevorderlijk achtende, de aanneming van het voorstel van den heer Spitaels wenschten. Zij zouden de meerderheid liever minder talrijk, de gewilligheid van den senaat om zich naar den wensch der regering en der kamer te voegen en nieuwe lasten op den grondeigendom te leggen, liever minder sterk en minder algemeen gezien hebben. Een van de oppositiebladen zegt dat het besluit des senaats niet eene transactie, maar eene capitulatie is; dat de regering, wel is waar, van hare wet op regtstreeksche vererving van roerend goed heeft afgezien, maar om de zeer eenvoudige reden dat zij geen middel had om de aanneming van dat regt te verzekeren; dat daarentegen de regering, die in September de invoering van een regtstreeksch successieregt als een *tijdelijken* maatregel niet kon verwerven, thans verkregen heeft, dat het beginsel dier belasting voor vast in de finantiele wetgeving van België is opgenomen. Het bedoelde blad spot met de vaardigheid, waarmede

senatoren hunne overtuiging op het altaar des vaderlands ten offer brengen, en waarschuwt nadrukkelijk om den grondeigendom, de eenige hulpbron voor den Staat in benarde tijden, niet uit te putten voor dat de nood gekomen is.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

'S GRAVENHAGE, *den 25sten November* 1851.

In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van heden is de beraadslaging over het IVde hoofdstuk der staatsbegrooting voor 1852 (Justitie) voortgezet. De beraadslaging zal morgen ten elf ure worden hervat.

Met dit nommer der *Staats-courant* worden verzonden vel 57—61 van het BIJBLAD II, inhoudende het verslag van het verhandelde in de zitting der Tweede Kamer van den 21sten dezer.

PROGRAMMA,

voor het jaar 1851.

Bestuurders van het Haagsche genootschap tot verdediging van de Christelijke godsdienst hebben, in hunne vergadering van den dertienden October dezes jaars en volgende dagen, uitspraak gedaan over twaalf bij hen ingekomene antwoorden op onderscheidene prijsvragen.

Eerst namen zij in overweging de zes door hen ontvangene verhandelingen over de vraag: » Is het echt Christelijk leven, geheel of grootendeels, afhankelijk van de eene of andere rigting in de godgeleerde wetenschap." Het waren drie Nederduitsche met de zinspreuken: (n°. 1.) Waar is de wijze enz. (n°. 2.) » Ὁ ἀκολουθῶν ἐμοί" enz. (n° 3.) » Αὕτη δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος ζωή" enz. en drie Hoogduitsche met de zinspreuken: (n°. 4.) » Das Verhältniss des Christl. Lebens" enz. (n°. 5.) » Πᾶς ὁ πιστεύων, ὅτι Ἰησοῦς" enz. en (n°. 6.) » Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς" enz. N°. 1 bleek een tractaatje zonder eenige waarde te zijn. N°. 5 deed zich almede kennen als een onbeduidend opstel, waardoor niets bewezen is. Hoe verre ook n°. 3 de twee vorige overtrof, oordeelden bestuurders haar almede te moeten ter zijde leggen, daar het haar aan de vereischte diepte van redenering ontbrak, en de dialogische vorm, welken de schrijver gekozen had, zeer veel te wenschen overliet. Evenzeer vond n°. 6 bij hen afkeuring, zoo wegens de gewaagde voorslagen of stellingen, die er hier en daar in voorkwamen, als vooral uit dien hoofde, dat zij meer bestond uit eene verzameling van vlugtig daarhen geworpene gedachten, dan uit eene met de vereischte zorg en kunst bearbeide verhandeling. N°. 4 beschouwden zij als een wel zamenhangend werk van een wijsgeerig hoofd, maar welks vervaardiger van het speculative standpunt uitgegaan, daarop alleen gebleven was en alles in schoolsche termen had ingekleed, zoodat het ten eenen male ongeschikt was, om als leesboek voor het publiek te dienen. Het beste van allen keurden zij n°. 2, waarin zij den arbeid van een nadenkend en regt christelijk gezind man erkenden; maar in het bekroonen van deze verhandeling werden zij ook verhinderd door de ontdekking van verscheidene gebreken, en wel bijzonder van deze, dat de schrijver de vraag van eene verkeerde zijde beschouwd had, en er in den gang van zijn betoog dikwijls veronderstellingen in plaats van bewijzen voorkwamen.

Vervolgens werd er uitspraak gedaan over twee Hoogduitsche verhandelingen, betreffende de vraag: » Hoedanige oorsprong moet, op grond, zoo van vroegere onderzoekingen, als van hetgeen in den laatsten tijd aan het licht is gebragt, toegekend worden aan de verschillende verzamelingen en recensien der brieven van *Ignatius*? En welke waarde hebben zij voor de juiste beoordeeling van den inhoud en de vroegste lotgevallen van de leer des Christendoms?" De eene met de zinspreuk: » Πάντα εἰς τιμὴν Θεοῦ γινέσθω," kon, wegens het moeijelijk te lezen schrift, door bestuurders ter zijde zijn gelegd; doch om het gewigt van het onderwerp hadden zij haar ter hand genomen: en nu meenden zij wel in den schrijver een man te hebben aangetroffen, die veel in zich vereenigde van hetgeen ter beantwoording der vraag vereischt wordt; maar tevens oordeelden zij, dat hij van eene veronderstelling was uitgegaan, voor welke, met hoe veel talent ook bepleit, de bewijzen bij hem te vergeefs gezocht werden, zoodat evenmin de onechtheid van de korte recensie der brieven van Ignatius, als de oorspronkelijkheid der Syrische, grondig was aangetoond. De andere verhandeling met de zinspreuk: » Difficilis est indagatio veritatis" werd bevonden een aphoristisch en onvolledig opstel te zijn.

Nu kwamen ter tafel drie Nederduitsche verhandelingen over de vraag: » Hoe hebben zich de schrijvers van het Nieuwe Testament de *opstanding der dooden* en *het toekomend oordeel* voorgesteld; en wat hebben wij van beide deze leerstukken, bij eene behoorlijke onderscheiding van hetgeen de inkleeding en het wezen betreft, te gelooven?" De eene met de zinspreuk: » Allen vatten het woord niet" enz. bleek zoo nietig te zijn, dat zij in geene de minste aanmerking verdiende te komen. Door de andere, met de zinspreuk: » Ἡ γὰρ ἡμέρα δηλώσει" zagen zich bestuurders eene tweede proeve ter beantwoording der vrage van dezelfde hand aangeboden, maar hunnes inziens leed ook deze hoofdzakelijk aan dezelfde gebreken, die door hen in de eerste ontdekt waren, zoodat de verhandeling door het omwerken van den vroegeren arbeid in het wezenlijke niet gewonnen had; terwijl ook de door hen gemaakte aanmerking omtrent de geschiedkundige ontwikkeling der Eschatologische begrippen door den schrijver niet regt begrepen scheen te zijn. Zij moesten dus ook deze verhandeling als onvoldoende afwijzen. Hetzelfde oordeel moesten zij vellen over de derde met de zinspreuk: » Hebr. VI: 1, 2," daar die, ofschoon zij een man van uitgebreide belezenheid en ongemeen vernuft tot schrijver bleek te hebben, in meer dan een opzigt zeer gebrekkig was en vooral eene groote willekeurigheid ten toon spreidde in het vergeestelijken van alle plaatsen des Nieuwen Testaments, die van eene opstanding der dooden en een toekomend oordeel gewagen.

Eindelijk bragten bestuurders hun gevoelen uit over eene Hoogduitsche verhandeling met de zinspreuk: » Der Pantheismus vermag weder die Ethische enz." en betrekkelijk de Prijsstof: » Eene verhandeling, inhoudende een beknopt en grondig overzigt van den gang, dien het dusgenoemde Pantheisme in de verschillende stelsels der wijsgeeren genomen heeft, en eene naauwkeurige vergelijking van het Pantheïstische en het Christelijke Godsbegrip." Aan deze verhandeling kenden zij wel hare verdiensten van meer dan éénen aard toe; maar te zeer misten zij daarin de literatuur, ook waar die ten bewijze volstrekt noodig was, de ontwikkeling van het Christelijke Godsbegrip en de staving daarvan, bijzonder door gebruik der Bijbelschriften, dan dat zij ook dit werk konden bekroonen.

De volgende prijsstoffen worden op nieuw, ter beantwoording voor 15 December 1852, opgegeven:

I. Een historisch onderzoek naar den aard en den oorsprong van het Presbyteriale stelsel in de hervormde kerk; naar de uitbreiding, beperking of wijziging, daaraan in de verschillende landen te beurt gevallen; en naar den invloed, welken het te onzen tijde in de protestantsche kerken heeft.

II. Tafereelen uit de Nederlandsche kerkgeschiedenis, in levensschetsen der personen, wier werkzaamheid, sedert de zestiende eeuw, op de Christelijke kerk en het Christelijke leven, hetzij in, hetzij buiten ons Vaderland, van den meesten invloed geweest is.

Het genootschap verlangt deze tafereelen in die orde en in zulk een getal, als voldoende is, om de verschillende rigtingen en toestanden van het Christendom in Nederland te kenmerken; en voorts, dat deze tafereelen zich door degelijkheid van onderzoek, door aesthetischen vorm en ook door beknoptheid aanbevelen.

III. » Eene verhandeling, inhoudende een beknopt en grondig overzigt van den gang, dien het dusgenoemde Pantheïsme in de verschillende stelsels der wijsgeeren genomen heeft, en eene naauwkeurige vergelijking van het Pantheïstische en het Christelijk Godsbegrip.

Vóór 1 September 1853 wacht het genootschap antwoorden op de volgende, insgelijks bij vernieuwing opgegevene prijsstoffen:

I. » Eene verhandeling over den aard, de geschiedenis en de waarde der bijbelsche cosmogonie, waarin deze ontwikkeld, in hare verschillende opvattingen onder de Christenen nagespoord en met de resultaten der nieuwere wijsgeerte in vergelijking gebragt worde."

II. » Hoedanige oorsprong moet, op grond, zoo van vroegere onderzoekingen, als van hetgeen in den laatsten tijd aan het licht is gebragt, toegekend worden aan de verschillende verzamelingen en recensien der brieven van *Ignatius*? En welke waarde hebben zij voor de juiste beoordeeling van den inhoud en de vroegste lotgevallen van de leer des Christendoms?"

Ook heeft het genootschap besloten drie nieuwe prijsstoffen op te geven.

Vóór 15 December 1852 wordt er ingewacht: » Een godsdienstig leesboek, waarin eene redelijke en gemoedelijke denkwijze aangaande den inhoud van het Evangelie, tegenover eene dogmatisch-mystische rigting, naar de behoefte des tijds, helder in het licht wordt gesteld en ernstig aangeprezen."

Aan de schrijvers wordt de keuze van den meest uitlokkenden en onderhoudenden vorm zeer aanbevolen.

Vóór 1 September 1853 verlangt het genootschap ook de twee volgende vragen beantwoord te zien:

I. Daar het evangelische denkbeeld van het geestelijk priesterdom aller Christenen veelal in de Christelijke kerk is voorbij gezien en thans daarentegen dermate overdreven wordt, dat zulks ten nadeele, zoo niet ter ontbinding der kerkgenootschappen zou kunnen leiden, vraagt het genootschap:

» Hoedanig behoort de werking te zijn van hetgeen men thans *inwendige zending* noemt, zal deze aan het evangelisch denkbeeld van het geestelijk priesterdom beantwoorden? En in hoeverre is zoodanige vereeniging tot vrije werkzaamheid, met de behoeften en belangen der gevestigde kerkgenootschappen overeen te brengen en te verbinden?"

II. » Een oordeelkundig, maar beknopt overzigt der geschiedenis van het Roomsch-katholicisme in Nederland, sedert den tijd, dat de hervormde kerk daar gevestigd is geweest.

Voor een onbepaalden tijd blijft uitgeschreven de vraag over eene apologetische bibliotheek en die over de rigting van de apologetiek des Christendoms. Het genootschap verlangt namelijk:

I. » Eene apologetische bibliotheek, dat is: eene volledige en wetenschappelijk geordende opgave en beknopte letterkundige geschiedenis der grootere en kleinere apologetische schriften, van de vroegste tijden des Christendoms tot op onze dagen."

II. » Eene vergelijking van de rigting, welke de apologetiek des Christendoms in latere dagen genomen heeft, met die van vroegere eeuwen, waarbij hare oorzaken en gevolgen worden in het licht gesteld."

Op de voldoende beantwoording van al de bovenstaande prijsvragen, wordt de verhoogde eerepenning van vier honderd gulden uitgeloofd, met vrijlating aan de schrijvers, om de waarde geheel of gedeeltelijk in geld te ontvangen.

Bij het genootschap is niet meer ontvangen dan ééne Hoogduitsche verhandeling over het communisme, met de zinspreuk: » Μὴ τὰ ἑαυτῶν ἕκαστος" enz. Vóór 15 December dezes jaars worden nog antwoorden ingewacht op de vragen over het verband van het eerste Christendom en het Ebionitisme; over Gods bijzondere Openbaringen; over het Paulinisch leerbegrip aangaande de regtvaardiging des zondaars voor God, en over de nederdaling ter helle.

De schrijvers, die naar den prijs dingen, worden verzocht hunnen naam niet bij de verhandelingen te stellen, maar deze met eene spreuk te onderschrijven, en er bij te voegen een verzegeld briefje, hetwelk dezelfde spreuk tot opschrift heeft, en waarin hun naam en hunne woonplaats gemeld zijn. De verhandelingen moeten geschreven zijn in de Nederduitsche, de Latijnsche, de Fransche, of de Hoogduitsche taal, en wel in deze met eene Romeinsche letter, dewijl het geschrevene met eene Hoogduitsche letter niet in aanmerking komt. Daarenboven achten bestuurders het noodig aan de schrijvers op nieuw onder het oog te brengen, dat zij er groote waarde aan hechten, zoo de stukken, die hun zijn toegezonden, zich door beknoptheid aanbevelen. Ook voelen zij zich genoopt op duidelijk schrift aan te dringen, met herinnering, dat het onduidelijk geschrevene ter zijde zal worden gelegd. Voorts moeten de verhandelingen, met eene bij het genootschap onbekende hand geschreven, vrachtvrij gezonden worden aan den medebestuurder en secretaris des genootschap, W. A. van Hengel, theol. doct. en prof. te Leyden.

Het zij ook op nieuw ter waarschuwing herinnerd, dat men zijne bekroonde verhandeling, noch afzonderlijk, noch in eenig ander werk, zal mogen uitgeven, zonder bewilliging der bestuurders van het genootschap.

Het genootschap behoudt aan zich het regt, om naar goedvinden, ten algemeenen nutte, gebruik te maken van al de ingekomene verhandelingen, en dezelve, schoon er de prijs niet aan is toegewezen, ten deele gemeen te maken, hetzij alleen met bijvoeging der zinspreuken, door de schrijvers gebruikt, hetzij ook met uitdrukking van hunne namen, indien zij, daartoe verzocht zijnde, die gelieven te openbaren.

Eindelijk wordt herinnerd, dat geene ingezondene verhandelingen door de schrijvers kunnen worden terugbekomen, maar dat bestuurders daarvan eene kopij bezorgen zullen, wanneer zulks door de schrijvers, onder opgave van adres en waarborg der onkosten, bij hen zal zijn aangevraagd.

ADVERTENTIEN.

MINISTERIE VAN MARINE.

⁂ De Minister van Marine brengt ter kennis van alle Officieren, Ambtenaren en verdere belanghebbenden, dat alle stukken, requesten

enz. betreffende *de zaken der Marine*, zullen moeten worden ingezonden onder het adres:

Aan het Departement van Marine,

en bijaldien dezelve van geheimen inhoud of meer persoonlijk voor hem Minister zijn bestemd, zal ter zijde op het adres dienen gesteld te worden het woord » *Geheim* » of » *Voor den Minister*».

's Gravenhage, den 1sten November 1851.

De Minister voornoemd,
J. Enslie.

MINISTERIE VAN KOLONIEN.

*** Op aanstaanden Woensdag den 26sten dezer zal de gewone Audientie van den Minister van Kolonien geen plaats hebben.

's Gravenhage, den 24sten November 1851.

Provincie Gelderland.

OPENBARE AANBESTEDING.

Op Vrijdag den 12den December 1851, des middags ten 12 ure, zal, onder nadere goedkeuring, aan het locaal van het Provinciaal Bestuur te Arnhem, worden overgegaan tot de Openbare Aanbesteding, bij enkele Inschrijving, overeenkomstig art. 11 van het Bestek, tot:

het Onderhouden van den Provincialen Weg van Arnhem naar Apeldoorn, gedurende vier jaren, ingaande den 1sten Januarij 1852 en eindigende den 31sten December 1855.

Het Bestek en de Voorwaarden zullen ter lezing liggen aan het locaal van het Provinciaal Bestuur te Arnhem en in de Koffijhuizen van de Weduwe Maijen en Markus aldaar; te Lent bij Kastein, in de Zwaan, en bij Holters, in den Engel; te Nijmegen, in den Rotterdamschen wagen; te Zutphen, in den Hollandschen Tuin; te Pannerden, bij D. Verwaaijen, aan den Molen, en bij van den Broek, in den Arend, te Apeldoorn.

Nadere informatien zullen te bekomen zijn bij den Heer Hoofd-Ingenieur van den Waterstaat Conrad, te Arnhem, en bij den Ingenieur Blaauw, aldaar.

Arnhem, den 28sten October 1851.

De Gedeputeerde Staten der provincie Gelderland,
Schimmelpenninck van der Oije.
Ter ordonnantie van dezelven,
De Griffier der Staten,
L. A. J. W. Sloet.

REGISTRATIE EN LOTERIJEN.

Bij de *Veertiende* trekking der *Vijfde* Klasse van de 215de *Staats-Loterij*, op Dingsdag den 25sten November 1851, zijn *geen* prijzen van duizend gulden of daarboven uitgetrokken.

De Directeur der Staats-Loterij,
J. H. Frieswijk.

Rijks-Stoomsleepdienst op de Waal, tusschen Rotterdam en Lobith.

December 1851.

Uren van Vertrek.

2	Dingsdag,	's voorm. ten	7	ure.	17	Woensdag,	's voorm. ten	7	ure.
3	Woensdag,	» »	8½	»	19	Vrijdag,	» »	9½	»
5	Vrijdag,	» »	10	»	21	Zondag,	» »	11	»
7	Zondag,	» »	11½	»	23	Dingsdag,	's namidd.	1	»
9	Dingsdag,	's namidd. »	1½	»	24	Woensdag,	» »	1½	»
10	Woensdag,	» »	2	»	26	Vrijdag,	» »	2½	»
12	Vrijdag,	» »	3	»	28	Zondag,	's voorm. »	6½	»
14	Zondag,	's voorm. »	6½	»	30	Dingsdag,	» »	6½	»
16	Dingsdag,	» »	6½	»	31	Woensdag,	» »	7	»

Kantoren van Inschrijving:

te Rotterdam, bij G. L. van Craenenbroek;
te Dordrecht, bij den Havenmeester;
te Gorinchem, bij den Ontvanger der Rhijnvaartregten;
te Rossum, bij den Loods-Bakenmeester;
te Tiel, bij den Ontvanger der Rhijnvaartregten.

De Algemeene Lijst te Rotterdam wordt gesloten des avonds ten acht ure vóór den dag der afvaart.

*** De Directeur der Marine te Amsterdam is voornemens, onder nadere goedkeuring van Zijne Excellentie den Minister van Marine, op Maandag den 1sten December aanstaande bij Inschrijving aan te besteden de levering van:

1000 Ellen Rood	}	Kardoes Saaï ter breedte van 0.595 El.
250 Ellen Wit		
1000 Ellen Licht Blaauw en		
1000 Ellen Donker Blaauw		

De Inschrijvingsbiljetten, op zegel geschreven en bevattende den prijs in schrijfletters en opgaaf van Borgen, zullen uiterlijk ten 11½ ure van opgemelden dag gecachetteerd ter Secretarie van 's Rijks Werf alhier behooren ingeleverd te zijn, na welk uur er geen worden aangenomen.

De Voorwaarden liggen ter visie ten Burele van den Heer Equipagiemeester opgemelde Werf, alwaar de Monsters almede ter bezigtiging voorhanden zijn.

's Gravenhage, den 22sten November 1851.

De Directeur der Marine voornoemd,
Van Franck.

*** Openbare Verkooping bij 's Rijks Werf te Willemsoord op Woensdag den 3den December 1851, des voormiddags ten 10 ure, van de navolgende voor 's Rijks Dienst afgekeurde Artikelen, te weten:

Twee Transport- en eenige ligte Vaartuigen. Eiken en ander Brandhout, Mot en Schalen. Afval van Touwwerk en Zeilen. Ruim 8000 Pond Gegoten- en plus minus 37,000 Pond Gesmeed IJzerwerk. Gereedschappen. Touw-, Zeil- en Vlagwerk. Slagverbands-goederen. 22 stuks IJzeren Water- en Steenkoolkisten. Diverse Scheeps- en Artillerie-behoeften. Levensmiddelen, Meubilaire en meer andere Artikelen.

De voorschreven Artikelen worden ten dage en ure voormeld bij Opbod verkocht, met deze uitzondering, dat het meerendeel van het IJzerwerk, mitsgaders de Water- en Steenkoolkisten, per kaveling bij Opbod geveild, doch op den daaraanvolgenden Donderdag den 4den December 1851, des voormiddags ten 11 ure, bij inschrijving voor gecombineerde Kavelingen, in overeenstemming met de Voorwaarden, finaal worden verkocht.

De bovengenoemde Artikelen kunnen van en met 1 tot en met 3 December 1851 bezigtigd worden.

De Verkoop-Voorwaarden liggen dagelijks (de Zondag uitgezonderd) van 's morgens 10 tot 's namiddags 2 ure ter lezing ten Burele van de Directie der Marine.

Willemsoord, den 25sten November 1851.

De Directeur der Marine ad interim,
Tadsen.

PLAATSELIJKE BESTUREN.

AANBESTEDING.

Op den 4den December 1851, des morgens 11 ure, zal het Bestuur der Gemeente Hekelingen en Spijkenisse, onder nadere goedkeuring van het Edel Groot Achtbare den Heeren Gedeputeerde Staten van Zuidholland, te Spijkenisse Aanbesteden, het maken van eenen Grindweg, aanvangende bij den bestaanden Grindweg te Hekelingen en aansluitende aan de Dorpsstraat te Spijkenisse, lang 3685 el.

Het Bestek zal ter lezing liggen in het Veerhuis te Nieuw Beijerland, in de Regthuizen te Hekelingen en te Spijkenisse en bij P. van der Gr... te Nieuwesluis. De aanwijzing zal plaats hebben den 3den December 1851, en aanvangen des morgens ten 11 ure, te Hekelingen; terwijl de verlangde informatien te verkrijgen zijn bij den Burgemeester van en te Spijkenisse en den Ingenieur van den Waterstaat A. Greve te 's Gravenhage.

GEREGTELIJKE AANKONDIGINGEN.

*** Voor *Aalt Willem Westra*, nog Minderjarigen Zoon van Mr. *J. H. Westra*, Raadsheer in het Provinciaal Hof van Drenthe, te Assen, is aan Zijne Majesteit den Koning een Verzoekschrift ingediend om vergunning van bij zijnen Geslachtsnaam te voegen dien van *Holtie*, en zich mitsdien te mogen noemen *Aalt Willem Westra Holtie*.

*** Bij Brieven van Meerderjarig-verklaring, door den Hoogen Raad der Nederlanden op den 30sten October 1851 verleend, goedgekeurd bij Koninklijk besluit van den 12den November 1851, n°. 1..., zijn aan *Emanuel Vita Israel*, zonder beroep, te Amsterdam, gegeven al de Regten bij de Wet aan Meerderjarigen toegekend, behoudens de bepaling van art. 478 van het Burgerlijk Wetboek. — Geschiedende hiervan aankondiging ter voldoening aan art. 486 van gemeld Wetboek.

's Gravenhage, den 24sten November 1851.

P. J. v. d. Burgh,
Procureur bij den Hoogen Raad.

*** Bij Brieven van Meerderjarig-verklaring, door den Hoogen Raad der Nederlanden op den 5den November 1851 verleend, goedgekeurd bij Koninklijk besluit van den 12den November 1851, n°. 19, en geregistreerd te 's Gravenhage den 22sten November daaraanvolgende, zijn aan *Reijer Kos*, Timmerman, wonende te Koog aan de Zaan, gegeven al de Regten bij de Wet aan Meerderjarigen toegekend, behoudens de bepaling van art. 478 van het Burgerlijk Wetboek.

Geschiedende hiervan openbare aankondiging ter voldoening aan art. 486 van hetzelve Wetboek.

's Gravenhage, den 24sten November 1851.

G. van der Jagt Wz.,
Procureur bij den Hoogen Raad.

*** Bij Vonnis, dd. 12 November 1851, behoorlijk geregistreerd, door de Arondissements-Regtbank te Amsterdam, Eerste Kamer, op daartoe gedaan verzoek gewezen, is *Antonius*, ook genaamd *Anton Coster*, wonende te Amsterdam, doch zich thans bevindende in het Geneeskundig Gesticht voor Krankzinnigen te Utrecht, ter zake van Krankzinnigheid gesteld onder Curatele.

Geschiedende hiervan aankondiging ter voldoening aan de voorschriften der Wet.

Voor Extract deugdelijk verklaard door den ondergeteekenden Procureur, als zoodanig voor de Verzoekster hebbende geoccupeerd.

Amsterdam, 22 November 1851.

J. van Praag.

*** Blijkens Acte op den 8sten November 1851 voor den Notaris *T. J. van Riet* en getuigen te Amsterdam gepasseerd, in tijds geregistreerd, is tusschen de Ondergeteekenden, *Willem Straatman*, Pianomaker, Koopman en Verhuurder van Piano's, wonende te Amsterdam, en *Wilhelmus Ludovicus Straatman*, Pianomaker, Koopman en Verhuurder van Piano's, wonende te Arnhem, eene Vennootschap aangegaan, uitsluitend ten doel hebbende het Verhuren van Piano's, onder de Firma van *W. Straatman en Zoon*, en waarbij onder anderen is bepaald:

1°. dat de Firma door ieder der Vennooten zal mogen worden gevoerd en geteekend, doch niet anders dan in zaken de affaires der Vennootschap onmiddellijk betreffende en alzoo geenszins tot het doen voeren van eenigen handel (als blijvende alle Handel voor privé rekening der Vennooten), het opnemen van gelden, het passeren van Borgtogten, vreemde transactien en alle andere soorten van verbindtenissen, van welken aard;

2°. dat deze Vennootschap is aangegaan voor den tijd der eerstkomende zes jaren en twee maanden, aanvang genomen hebbende den 1sten November 1851, en zullende mitsdien eindigen op 31 December 1857; zullende diegene der Vennooten, welke mogt verkiezen de Vennootschap op dien tijd te doen eindigen, daarvan drie maanden tevorens schriftelijk moeten kennis geven, terwijl bij gebreke van zoodanige kennisgeving, deze Vennootschap telkens weder voor een jaar zal zijn geprolongeerd tot zoolang soortgelijke waarschuwing heeft plaats gehad; zullende echter bij overlijden van een der Vennooten deze Associatie, met het eindigen der maand, waarin het overlijden plaats vindt, dadelijk ophouden te bestaan.

W. Straatman.
W. L. Straatman.

AANKONDIGINGEN VAN VERTALINGEN, BOEKWERKEN, ENZ.

*** Door den Boekhandelaar I. J. Malga, te Nijkerk, is den ... November 1851 aan het Gemeentebestuur zijner woonplaats, ter ... in Nederduitsche taal, vertoond: *Predigten über gewöhnliche ... und freie Texte von Dr.* Christian Ludwig Couard; *dritte ... Auflage in Zwei Bänden.* Berlin, 1851. *Verlag von* Ludwig ...

TE 'S GRAVENHAGE, TER ALGEMEENE LANDS-DRUKKERIJ.